

ת"פ 20/14969 - מדינת ישראל נגד א' ט' אלכסנדר לקי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 20-11-14969 מדינת ישראל נ' ט' ואח'

בפני כבוד השופט ג'ויה סקפה שפירא
בעвинן: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

הנאשמים
1.א' ט'
2.אלכסנדר לקי

ב"כ המאשימה: עו"ד אריאלה נבו

ב"כ הנאשם 1: עו"ד מורה שעון

ב"כ הנאשם 2: עו"ד יצחק בם

גזר דין

כללי

1. הנאים הורשו, על פי הודהתם בעובדות כתוב אישום מתוקן, בשתי עבירות ניסיון קבלת דבר במרמה ובעבירות זיווף, ונאם 2 הורשע בנוסף בשתי עבירות שימוש במסמך מזויף ובשתי עבירות התחזות Cademachim אחר.

הנאים הם חברים קרובים. בשנת 2018 נרשם הנאשם 1 (להלן גם: "א") ללימודים אקדמיים באוניברסיטה אריאל, ולאחר תחילת הלימודים היה עליו להבחן בבחינות אמי"ר, שהצלחה בה מוקנה פטור מלימודי השפה האנגלית. הנאשם 1 נרשם לבחינה שנקבעה ליום 19.8.26.

סמוך למועד הבחינה, הנאים סיכמו ביניהם כי נאם 2 (להלן גם: "אלכסנדר") יתחזה לנאם 1 ויישם במקוםו לבחינה. לשם כך צייפו הנאשם את תעודה הזהות של נאם 1 כך שהוציאו ממנו את תמונהו והניחו במקום את תמונהו של הנאשם 2. ביום הבחינה הגיעו שני הנאים לאוניברסיטה. נאם 2 נכנס לאולם הבחינה כשהוא מצד בתקודת הזהות המזויפת, ונאם 1 המתין לו בחוץ. נאם 2 נרשם לבחינה בכח בשם של נאם 1 באמצעות תעודה הזהות המזויפת, שנותרה בעת הבחינה בידי המשגיח, ונבחן במקום ובשם הנאשם 1.

לנוחה ידיעותיו, נאם 2 הצליח בבחינה ברמה שהעניקה לנאם 1 פטור מלימודי אנגלית במהלך לימודיו באוניברסיטה.

בתום הבחינה, כאשר ניגש הנאשם 2 לऋת תעודה הזהות המזויפת, הבחן המשגיח בסימנים מחדים על גבי התעודה, והואודיע על כך ל专家组 הבדיקה של המרכז הארצי לבחינות והערכתה.

בעקבות החשד למרמה זמן הנאשם 1 לבחינה חוזרת במרכז הארצי לבחינות והערכתה בירושלים, שנקבעה ליום .10.9.19

גם לבחינה זו ניגש הנאשם 2 במקומו של הנאשם 1. כדי ליזור אמון בזהותו הבודיה,לקח עמו ניגש 2 את הטלפון הניד של ניגש 1 ואת ארנקו, שבו היו מסמכים אישיים של הנאשם 1. הנאשם 2 הזדההשוב בשם ניגש 1 באמצעות תעוזת הזהות המזויפת, וחתום על טופס המבחן ומסמכי הרישום בשם ניגש 1.

בהתום המבחן הבדיקה קצינית הביטחון בחוסר התאמה בין מסמכי הזהוי של ניגש 1 כפי שהופיעו במדור ההרשמה של האוניברסיטה לטעות הזהות המזויפת שעמה ניגש הנאשם 2 לבחינה. בשל כך הזמנתה משטרת למקומות, ובשלב זה הודה הנאשם 2 כי התזהה לניגש 1.

2. הצדדים הציגו הסדר דיויני שבמסגרתו כתוב האישום תוקן. הנאים הודיעו במיחס להם והורשו. לא נערכ הסדר לעניין העונש, אולם הוסכם כי יוכנו בעניינים של הנאים תסקيري שירות מבחן. חurf התנגדות המאשימה בנושא, שירות המבחן התבקש להתייחס גם לאפשרות ביטול ההרשעה של הנאים, וזאת על מנת שת לעמוד לפני בית המשפט התמונה העובדתית המלאה.

3. תסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של הנאשם 1, א', ביום 18.11.21 מלמד כי הוא בן 26, רוק, מצוי בזוגיותanza כמנה, סטודנט בשנה השלישית ללימודים הנדסת חשמל, מתגורר במעונות האוניברסיטה ועובד מזה כמנה וחצי בחברת סייעוד כמתפל בקשרים. א' מוכר כסובל מהפרעה טורדנית-כפייתית שאובחנה חודשיים ספורים לפני ביצוע העבירות.

נסיבות יולדתו של הנאשם 1 קשות ומורכבות ולא יפורטם במלואן. הוא עלה ארץ בגיל 3 עם אמו, ולאחר שנתיים חזרו לארץ מוצאם. בשנת 2006 עלו לארץ בשנית. זמן קצר לאחר מכן היה א' עד לפיגוע והדבר הותיר בו חותם נפשי.

א' סיים 12 שנות לימוד עם תעוזת בגרות מלאה, שירות שירות צבאי מלא כלוחם ושרות כים במילואים. לאחר שיחררו עבר בחברה בטחונית והחל ללמידה באוניברסיטה. עם תחילת הליכים הפליליים הוא התפטר מיזמתו מעבודתו, מחשש שדבר קיום הליכים יתגלה והוא יפוטר.

במהלך לימודי באוניברסיטה אובחנו אצל הנאשם 1 קשיי למידה, הוא נעזר בהתקומות והומלץ לו גם על טיפול רגשי, שכן לצד הפרעה ממנה סובל, הוא סובל גם מהפרעות הסתגלות וחרדה. הנאשם 1 התקשה למן טיפול פסיכיאטרי שהוא זזקוק לו.

לניגש 1 אין הרשעות קודמות. בהתייחסותו לעבירות, תיאר שחווה התדרדרות במצבו הנפשי, תיאר התנהלות כפייתיות וכן תיאר כי סובל מחרדה בחרנות ובუיקר לקראת בחרנות שבביסין ידע בשפה. על רקע זה סיכם עם חברו, אלכסנדר, כי האחרון ייגש במקומו לבחינה. הנאשם 1 תיאר כי הבין באותה העת שמתנהל באופן פסול העשי להיות בעל השכלות שליליות, אולם לנוכח חרדה שבה היה נתון, לא שקל באופן מלא את השכלות מעשו וכלל לא התייחס לשמעותם הפליליות.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם 1 חווה קשיי רב ובואה סביב מעשו, וכי ההליך הפלילי וביטחוני באירוע מעלים אצלו

תחששות אשמה ואכזבה עצמית. שירות המבחן התרשם עוד כי לנאים 1 יכולות וכיישורים שסייעו לו לאורך השנים לצלוח את המשימות שעמדו בפנוי, חרף נסיבות החיים הקשות שלו, נסיבות ילדותו וחשיפתו לאיירוע טרור. הוא מכיר באחריותו למעשה, מבן את חומרת העבירות, מבטא חרטה על אופן התנהלותו ועל כך שחברו הסתבר גם הוא.

שירות המבחן העיריך כי בבסיס העבירות לא עומדים דפוסים מרמותיים או שלולים, אלא מצבו הנפשי וקשייו של הנאשם, כי העבירה חריגה לאורח חייו והוא מבטא שאיפות להמשך חיים נורמטיביים. הוא תיאר חיים מלאי עשייה, ומערכות היחסים הזוגית שבה נמצאה מהוות גורם תמייה משמעותי עבורו. שירות המבחן הציעו לנאים 1 סיוע בהשתלבות בטיפול רגשי והוא הביע רצון בכך. לפיכך, הומלץ לגוזר על הנאשם צו מבחן למשך שנה ו-140 שעות שירות לתועלת הציבור.

הנאים 1 הציג לפני שירות המבחן את תקנון ממשמעת סטודנטים של אוניברסיטת אריאל, שלפיו מעשי מהווים עבירות ממשמעת שהעונש עליה עשוי להיות, בין היתר, גם הרחקה מהאוניברסיטה לצמיתות או לתקופה מוגדרת. על רקע זה, ולאחר התרשםות שירות המבחן מהשיקעתו האידירית של הנאשם בלמידה, וכן לנוכח החשש כי הרשותו עלולה לחסום את דרכו לעובדה, הומלץ לבטל את ההרשעה.

4. תסקיר שירות המבחן שנערך ביום 18.11.21 בעניינו של הנאשם 2, אלכסנדר, מלמד כי הוא בן 25, רווק, לצד אוקראינה, גר עם הוריו ועובד כשליח. גם אלכסנדר בוגר 12 שנים לימוד בעל תעודה בగרות, שירות בצה"ל, תחילת כלוחם, ולאחר שהוריו, שהוא בןם היחיד, התנגדו להמשך שירותו כלוחם, הוא סירב לבצע תפקידים אחרים, עריך מהצבא ונשפט לעונש מאסר בכלא צבאי. הנאשם 2 שוחרר מהשירות לאחר כhana וחצי עקב חוסר התאמת. לאחר שחרורו עבד הנאשם 2 בעבודות מזדמנות ולפנוי חדשים ספורים החל ללמידה באוניברסיטה הפתוחה תואר במדעי המחשב.

הנאים 2 עלה לארץ עם הוריו בגיל 5, תיארחוות התאקלמות קשות וחווית ילדות קשה במשפחה. לאחר שירותו הצבאי עזב את בית הוריו ובמשך מספר חודשים חדשניים לא היה לו מקום מגורי מסודר. הוא שב לחיות בבית הוריו במהלך שנת 2019, אך הקשר עם רופף.

לפני שירות המבחן קיבל הנאשם 2 אחריות על מעשי העברה וביטה חרטה על אופן התנהלותו. הנאשם 2 תיאר כי ביצע את העבירות על רקע בקשותו של הנאשם 1 שהוא חבר ילדות קרוב שלו, ועל מנת לסייע לו, ותיאר כי>Ziof תעוזת הזהות נעשה על ידי הנאשם 1 באופן חובבני. הנאשם 2 תיאר כי בעת ביצוע העבירות לא חשב שמעשי פליליים ואמר כי המעשה אינו מופיע את אורחות חייו.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם 2 גדול בנסיבות קשה ומורכבת וניכר כי מגיל צעיר נדרש לניהל אורח חיים בוגר ועצמאי. עוד התרשם שירות המבחן כי העבירה בוצעה על רקע חוסר יציבות בגבולות הפנימיים וחוסר שיקול דעת ביחס לנסיבות מעשייו וכי לנאים 2 יכולת להתנהל בטשטוש, מבליל לשחק את סובייטו באופן התנהלותו. בהקשר זה ציין שירות המבחן גם את העבודה כי הנאשם 2 נעדיר מערכת תמייה משפחתיות שעשויה הייתה להוות מקור להצבת גבול. לצד אלה צינו כוחותיו ומסוגלוותו החזיביים לתקוף כו, כאשר הוא מבטא שאיפות תקינות להשתלבות חברתיות, פועל למען שיפור חייו בדרך של עבודה יציבה ולימודים אקדמיים ובעוד שאיפות להתנהלות תקינה בעtid. שירות המבחן הוסיף כי ההליך המשפטי מהוועה עברו הנאשם 2 גורם מרתקע ומציב גבול. הנאשם 2 מבטא נכונות להשתלב בטיפול שיסיע לו לבחון מוקדי סיכון במצבו ושירות המבחן רואה חשיבות בשילובו בטיפול.

לפיך הומלץ לגוזר על הנאשם צו מב奸 למשך שנה ו- 180 שעות שירות לתועלת הציבור.

עוד המליץ שירות המבחן על ביטול הרשעתו של הנאשם מחשש שהוא תפגע בעתידו המוצעו בהמשך, וכיום לחזק כוחותיו המתפקדים.

5. המאשימה ביקשה להוותיר את הרשעתם של הנאשםים על כנה וטענה כי אופי העבירות והחזרה עליהם אינם מאפשרים לשין את ההליך ללא הרשעה. ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע בעניינים של שני הנאשםים מתחם עונש הולם שבין שירות לתועלת הציבור בהיקף משמעותי ממספר חודשי מאסר בפועל. המאשימה ביקשה לגוזר על הנאשם 1, א', 250 שעות שירות לתועלת הציבור ועל הנאשם 2 Biksha לגוזר 300 שעות שירות לתועלת הציבור. המאשימה הדגישה בטיעונה את חלקו המשמעותי של הנאשם 2 ביצוע העבירות ואת טובת ההנהה המשמעותית שאמור היה לקבל הנאשם 1 כתוצאה מהן. עוד טענה המאשימה כי יש לשקל במקרה דנן שיקולים של הרתעת הרבים ותמיכה טיעונית בפסקה.

6. ב"כ הנאשם 1 ביקשה לאמץ המלצות שירות המבחן וטענה כי העבירות מצויות ברף התחרון של חומרה, וכפsep בין הנסיבות שבין בוצעו לבין הנסיבות המצדיקות את סיום התקיך בדרך של הסדר מותנה. הסגנורית הדגישה את נסיבות חייו המורכבות של הנאשם 1, הוסיפה כי אמו מחלימה מסרטן וכי הנאשם היה עד לאירוע רופאי שבו היו חייה נזנחים בסכנה, דבר שהעצים את קשייו הרגשיים מעבר לחשיפתו לאירוע טרור וליתר המשברים שפקדו אותו בחיו. ב"כ הנאשם 1 טענה כי אירועים אלה יצרו אצל הנאשם חרדות, שחרדת הבדיקות היא רק אחד הביטויים שלהן, הוסיפה והדגישה את הקשיים שעם התמודד הנאשם לאורך חייו, משבר העלייה לארץ, נסיבות משפחתיות מורכבות וקשות, והטעינה כי למרות כל אלה הנאשם הצליח ל��פקד באופן תקין, ללמידה ולקלל תעוזת בגנות, לשרת שירות צבאי ולהתקבל לאוניברסיטה, והכל - כמעט ללא תמיכה משפחתי. ב"כ הנאשם הוסיפה כי לנאים 1 אין "כנית ביטחון" שתהווה עבורו תמיכה כלכלית במקרה שבו לימודיו או עבודתו יופסקו, והתייחסה אל עובדה זו, כמו גם אל החשש מהרחקה מלימודיו באוניברסיטה כל נזק קונקרטי. עוד נטען כי בשל מעורבותו בעבר נמנעה מה הנאשם מלעסוק בתחום האבטחה שהוא הוכשר בו. לבסוף הודגש כי הנאשם 1 הבין את הטעות שעשה, מתחרט עליה ושילם מיזמתו מחיר אישי כבד כשפרש מעבודתו בחברה ביטחונית. ב"כ הנאשם תמכה טיעונית בפסקה והגישה קריאות לעונש את מסמכי האבחונים השונים שנערכו לנאים 1, תעוזות ומסמכים רפואיים הנוגעים במצבו הנפשי.

7. ב"כ הנאשם 2 בקש אף הוא לאמץ המלצת שירות המבחן וטען כי הנאשם 2 אמן היה פעיל יותר במסגרת העבירות, אך הנאשם 1 הוא שהניע את התהליך והוא אמר להפיק ממנו תועלת בעוד שהניעו של הנאשם 2 היה אלטרואיסטי- רצון לסיע לחבר. ב"כ הנאשם 2 טען כי הגבול בין מעשיו של הנאשם למעשים חמורים פחות כגן העתקה במבחן, אינו חד וברור די ועל כן הנאשם לא חשב שמעשייו יוצאים מגדרי המשמעת האקדמית. הודגש כי ההליך הפלילי כשלעצמם מהווים עבורה לא עלולה לסכן את מעמדו באוניברסיטה הפתוחה שבה הוא לומד, שלనאים יש רישום פלילי קודם, והגמ שהרשעה לא עצמה לכלכל את עצמו ולהסתדר לבדו, מצדיקה את העובדה כי מדובר באדם צעיר, נעדך כל תמייה משפחתיות שנאלץ לככל את עצמו ולהסתדר לבדו, מצדיקה את ביטול הרשעה, שכן הרשעה עלולה להוות עבورو מכשול מניה וביה בהשגת עבודה. בהקשר זה נטען, כי הרשעתו הקודמת של הנאשם בעבירות העדר מן השירות בוצעה על רקע נסיבות משפחתיות מורכבות וייחודיות, והיא נתולת

משקל בבחינת העבירות הנוכחות ושאלת הרשעה בגין.

8. הנאשם 1 בדברו האחרון תיאר בדמעות את הקשיים שלו אט חייו, את נסיבותILDOTMO המורכבות, את מחלתה של אמו והטרואמה שחווה תוך כדי הטיפול בה, והציג כי למוראות כל הקשיים נלחם לסימן את לימודיו התיכוניים, לעמוד מבחני הבגרות, בשירות הצבאי ולהתקבל ללימודים אקדמיים. הנאשם תיאר כי חיסרונו כיס מנע ממנו לקבל טיפול רגשי ונפשי שהוא נזק לו ותיאר את התמודדו עם ההפרעות שמהן סובל.

9. הנאשם 2 בדברו האחרון תיאר את המאמצים הכבירים שהשיקע על מנת לחסוך כסף ללימודים אקדמיים, תיאר כי כל רצומו הוא לסימן את לימודיו והביע חשש כי הרשעה פגעה בסיכויו למצוא עבודה.

סוגיות ביטול הרשעה

10. ההלכה בענייןiminutma הרשעהנקבעה בעב"פ 59886/2003 נקבע כ' מדינת ישראל (פ"ד נב(3) 373) ועל פי הנדשת התקיימוטם של שני תנאים מצטברים על מנת שבית המשפט ימנע מהרשע נאשם להרשותו ביצועה. התנאי האחד עניינובשאלה האם סוגה עבר הונסיבות שבה בוצעה מהאפשרות להימנע מהרשעה בלבד פגוע בשיקול הענישה האחרית; השני- האם הרשעה פגעה בחומרה מסוימת הנאשם.

11. עבירות המרימה נועד להגן על הרצון החופשי של אדם, ומשי הנאים היה בהם כדי לפגוע בטוהר הבדיקות, בשווין בין נבחנים, במעמדם של מסמכים רשמיים ותעודות המעידות על השכלה. מרובה המזל, דבר ביצוע העבירות התגלה בשלב מוקדם, יחסית, ולבד מן הטרחה והמשאבים שהוא כרכום בעריכת מבחן חוזר לנאים 1, מרבית הנזקים האפשריים נמנעו.

12. בעב"ג (י-מ) 17-05-59886 **אלירז נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 31.10.17) בית המשפט עמד על חומרתן של עבירות שבוצעו בנסיבות דומות וקבע:

"חומרת המעשים נובעת, הן בהיבט הכללי של מעשי המרימה וההתוצאות בכזב, כשלעצמם; והן, ובעיקר, לנוכח הפגיעה בטוהר הבדיקות. סטייה מטוהר הבדיקות במוסדות להשכלה גבוהה פוגעת הן בערכים של יושר והגינות, הן בתוקף ומעם התארים הנינתנים על-ידי המוסדות, והן בשווין בקרבת הסטודנטים".

13. אמונה העבירות שאויתן ביצעו הנאים לא דרשו רמת תחוכם גבוהה, אך הן דרשו לא מעט תכנון ומעשי הכנה- זיווג תעודות זהות של הנאשם 1 (אך אם נעשה בצורה חובבנית) והצטיידותו של הנאשם 2 בחפצים אישיים של הנאשם 1 לקרה הבדיקה החזרת.

העובדת שמדובר בנסיבות שהזרו על עצם פעם אחר פעם, מקשה להתייחס אליהם כאל "מעידה" או טעות חד פעמית, ואין בעובדה כי הנאים לא הוחשו בבחירה עבירה בין שתי הבחינות כדי לשנות את פני הדברים. יש לומר כי עצם העובדה שהנאשם 1 הזמין לבחינה חוזרת הגם שנחלה, לכארה, הצלחה בבחינה הראשונה, די היה בה כדי לאותה לנאים כי מעשיהם עוררו חשד. ואף על פי כן- הם המשיכו בתוכניתם, התנהלות שדרשה מידה לא מבוטלת של תעוזה.

14. חלקו של כל אחד מהנאים בבחירה העבירות היה שונה ואולם בסופו של יומן מידת אשמתם זהה; בעוד שהנאשם 2 נדרש לבצע היסודות האקטיביים של העבירות, הנאם 1 הוא היחיד שהוא אמור להפיק מהן תועלת.

15. למרבה הצער, מעשים מן הסוג שביצעו הנאים אינם נדירים במחוזותינו. בית המשפט עמד פעם אחר פעם על הקלות שבה ניתן לבצע מעשים מסוג זה, על הקושי לגלוות את העבירות ועל ההכרח להרטיע מפני ביצוען, בין היתר בדרך של הרשות נאים בגין. ראו עפ"ג 59886-05-17 הנ"ל וכן עפ"ח' 17462-04-12 **שאונה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבז 7.9.10).

אמנם ב"כ הנאם 1 הציגה מספר פסקי דין שבahn נמנעו בבית משפט מהרשעת נאים בעבירות שביצעו בנסיבות דומות, ואולם מדובר על פסקי דין של בית משפט שלום, שרובם ניתנו לפני כעשור שנים ואף לעלה מכך, ואף אחד מהם אינו מתיחס לנסיבות שבahn הנאים שבו על מעשה המרימה והתחזות כפי שנעשה במקרה דנן.

16. לנוכח האמור לעיל, מכלול הנסיבות שבahn בוצעו העבירות אינם מאפשר להימנע מהרשעתם של הנאים מבלתי פגוע בשיקולי הענישה האחרים.

17. מעבר לצורכי ATIICHIS גם לפגיעה האפשרית של הרשות בשיקומם של הנאים. עם זאת חשוב להזכיר ולומר כי העבירות של התחזות ומרימה במסגרת מבחנים במוסדות אקדמיים ומבחן קבלה אליהם מבוצעות, ככל, על ידי צוירים נתולי עבר פלילי, המנהלים, לרוב, אורח חיים תקין ומתפרק ועל רקע רצונם "לקצר את הדרך" להישגים אקדמיים. משכך דבר היותם של הנאים צוירים נתולי עבר פלילי (במקרה של נאם 1) או בעלי עבר מינורי (במקרה של נאם 2) שניהלו עד לבצע העבירות וגם לאחריהן אורח חיים נורטטיבי והם בעלי שאיפות לתפקוד תקין, אינם עובדה יוצא דופן המצדיקה התייחסות שונה.

18. הנאם 1 הוא סטודנט להנדסת חשמל, אשר מצליח לנוהל את חייו בצורה תקינה ובתקוף מלא, חרף נסיבות החווים הקשות שעמן התמודד כמעט לאורך כל שנות חייו.

חששו של הנאם 1 הוא מכך שיורחക מהלימודים באוניברסיטה בשל הרשותו, על רקע האמור בסעיף 5.7 לתקנון המשמעת של האוניברסיטה, שזו לשונו: "**5.3 הורשע הסטודנט במעשה התחזות-יורחק מהלימודים לאלאר.**" ואולם, ב"כ הנאם לא חלקה על כך שחוק המרשם הפלילי ותקנת השבים התשמ"א- 1981 אינם מעניק לאוניברסיטה זכות לקבל מידע מהרשם הפלילי, ומשכך - ספק אם היא רשאית להתחשב במידע זהה, אף אם מגע אליה שלא באמצעות עיון במרשם הפלילי. מכל מקום, כפי שנטען גם על ידי הנאם עצמו, האוניברסיטה ממילא ידעת על

הairyut, ובכל מקרה הנאשם 1 לא הורשע בהתחזות, אלא בעבירות אחרות, ומАЗ הכרעת הדין חלפו כעשרה חודשים, כך שברור כי עונש ה"הרחקה לאלטר" לא הופעל.

יתריה מכך, סעיף 5.7 לתקנון מכך שיקול דעת לוועדת המשמעת בסוגיית ההרחקה, וחזקת על הגורמים שיישקלו סוגיה זו, שיביאו במניין שיקוליהם את כל העובדות הרלבנטיות ובכלל זה את התמודדותו המרשימה של הנאשם 1 עם נסיבות חייו הקשות, רצונו העז לנוהל אורח חיים תקין ומתפקד, את הקשיים האישיים-רגשיים ונפשיים שהם סובל, את עברו הנקי, חרטתו הקנה על המעשים והכרה בפסול שביהם.

19. הוא הדין, ביחס לנאשם 2, שהוא סטודנט למדעי המחשב אוניברסיטה הפתוחה, מוסד שבו לומדים גם אסירים, ועל כן מובן כי הרשעה שלעצמה, בפרט צו שאינה קשורה למעשה שבוצע במסגרת לימודיו, לא יכולה להביא להפסקת הלימודים.

אמת, הנאשם 2 הוא צער לבן 26 שאף הוא ערך מאמצים כבירים לנtab את חייו למסלול של השכלה גבוהה ועובדת והצליח לעשות כן חרף העדרם של גורמי תמייה ממשיים, ואולם החשש שהבע לפגיעה באפשריות תעסוקה עתידית הוא חשש כללי המתקיים ביחס לכל צער המושרע בפליליים, ועל כן איןנו מקיימים את אותו חשש ממשי לנזק קונקרטי שעשו היה להצדיק את ביטול הרשעה.

20. לא נעלמו מענייני יתר הנסיבות המקלות של הנאים, ובכלל זה הודהם, החרטה שהפגינו והעובדת כי ההליך הפלילי שלעצמם מהו עבורה גורם מרתקע, הערכת שירות המבחן כי ביצוע העבירות אינו מופיע את אורחות חייהם בדרך כלל וכי הם נעדרים דפוסים עבריניים מושרים. ואולם באלה, גם בהצבורותם, אין כדי לשנות את המסקנה בסוגיות ביטול הרשעה.

21. לנוכח האמור לעיל, משלא ניתן לקבוע כי הורתה הרשעה על כנה תפגע פגעה חמורה בשיקומם של הנאים, אין מקום לבטל את הרשעה והוא תיוותר על כנה.

מתهام העונש ההולם

22. בשים לב למכלול הנסיבות שבהן בוצעו העבירות, כפי שפורטו בפרק הקודם, מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים באמצעות העבירות שביצעו הנאים היא בינונית.

23. עיון בפסקה מלמד כי בנסיבות דומות נגזרו עונשים של שירות לתועלת הציבור או מספר חדש מסר בעבודות שירותים גם על צעירים נטולי עבר פלילי. ראו למשל: עפ"ג (ו-מ) 59886-05-17 **יעקב אלירז נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבוי (31.10.17); עפ"ג (ח') 40626-01-20 **מדינת ישראל נ' בלחסן ואח'** (פורסם בנבוי (16.07.20); ע"פ (ח') 17462-04-12 **שואנה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבוי 12.09.06); ת"פ (נץ') 41808-09-12 **מדינת ישראל נ' עיסא** (פורסם בנבוי **ישראל נ' טאהא** (פורסם בנבוי 17.02.14); ת"פ (כ"ס) 35842-03-18 **מדינת ישראל נ' עיסא** (פורסם בנבוי 12.09.06); ת"פ (ו-מ) 4908-08-19 **מדינת ישראל נ' אלעטם ואח'** (פורסם בנבוי (3.2.21)).

24. לנוכח אמרור לעיל, מתחם העונש ההולם את מעשיהם של הנאים הוא בין שירות לתועלת הציבור למספר חודשי מאסר בעבודות שירות לצד מאסר מוותנה. עם זאת, בטיעונה ביקשה המאשימה לגזר על הנאים עונשי שירות לתועלת הציבור בלבד, ועל כן לא אגזר עליהם מאסרים מוותנים.

העונש המתאים לנאים

25. שקלתי לזכות הנאים את גilm הצעיר והודאותיהם במיחס להם בהזדמנות ראשונה, המבטאות קבלת אחריות על המעשים. מתוך התסקירים עולה כי שני הנאים הבינו והפנימו את חומרת מעשיהם וכי הם מתחרתיים חריטה כנה עליהם. עובדה זו יש בה כדי לצמצם את החשש מפני חזרה על המעשים והוא מצדיקה הקלה עם הנאים.

26. נסיבות חייו של הנאשם 1 קשות ומורכבות, והצלחתו לקיים אורח חיים מתפקד במישורי חייו השונים חרף הקשיים מהם סובל והטראות שהוא רואייה להערכתה. בקביעת העונש המתאים לנאים אשכול גם את תרומתו למדינה במסגרת שירותו הצבאי.

27. גם נסיבות חייו של הנאשם 2 מורכבות, ואף הוא ראוי להערכתה על כך שדבק ברצונו לקיים אורח חיים יצני, למדוד ולעבד. עובדות אלה מקטינות אף הן את הסיכון להישנות עבירות מצדיו ומצדיקות הקלה עמו.

28. אם מצאתי להבחן בין הנאים הרי זה רק בשל הפער בעברם הפלילי: בעוד שעברו של הנאשם 1 עד למקרה דין גם לאחורי נקי לחלוין, לחובת הנאשם 2 עומדת הרשעה קודמת אחת. אף אם מדובר בעברה שונה במובהק מסוג העבירות שבגינן נותן הנאשם 2 את הדין כתע, יש בה כדי ללמד על נוכחות של הנאשם לפרוץ גבולות גם בדרך של התנהגות עוברת חוק, כאשר המשותף לשני המקרים הוא העובדה כי בשניהם הנאשם 2 ביצע את העבירות על רקע מה שהוא ראה כמטרה חיובית- סיוע לחבר במקרה הנוכחי ורצון לשרת בשירות קריبي בתיק הקודם. עובדה זו מצדיקה החמרה מסוימת עם הנאשם 2 ביחס לנאים 1 משיקולי הרתעה אישית.

29. לנוכח האמור לעיל אני גוזרת על הנאים את העונשים הבאים:

על הנאשם 1, א':

- א. 140 שעות שירות לתועלת הציבור בהתאם לתוכנית שתוגש על ידי שירות המבחן עד ליום 22.1.22.
- ב. צו מבנן למשך שנה מהיום.

על הנאשם 2, אלכסנדר:

א. 180 שעות שירות ל佗עת הציבור בהתאם לתוכנית שקבע השירות המבחן.

ב. צו מבחן למשך שנה מהוים.

**הסבירתי לכל אחד מהנאשמים את חובתו לשפט פעולה במלוי צו השירות ל佗עת הציבור וצו המבחן
ואת האפשרויות העומדות בפני בית המשפט אם לא יעשה כן.**

30. המזיכרות תעבור העתק גזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחויז בירושלים בתוך 45 ימים מהוים.

ניתן היום, א' טבת תשפ"ב, 05 דצמבר 2021, בנסיבות הצדדים.